

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA

Aquest número 10 cts. per tot Espanya

NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagost)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
TELÈFON A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Fora de Barcelona cada trimestre: ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50

EL POBRE FORASTER

—Voi dir-me on és la plaça de Catalunya?

—Aquí a la guia sí que sé on és; ara, a la realitat, no sé pas si la trovem.

PJAROL

La Legió Americana a França

La Legió Americana ha estat objecte a França de grans obsequis i de vives manifestacions de simpatia.

Significa això que entre francesos i yanquis s'hagin esborrat els motius de ressentiment i de recel que entre ambdós pobles existeixen?

Sincerament parlant, creiem que no.

Mentre la qüestió dels deutes no sigui examinada amb vera cordialitat per part de Washington i resolta equitativament pels financers nordamericans, els francesos no rebran amb gaire goig els hostes que vinguin de l'altra banda de l'Atlàntic.

Els americans recorden els sacrificis que varen fer per França.

Però aquesta pensa que els sacrificis que els yanquis han fet, bé prou que se'ls han cobrat.

França ha quedat endeutada amb els seus aliats per a un segle, malgrat haver estat la més perjudicada per l'assalt teutònic i haver pagat una contribució major de diners i de sang.

Per uns quants dies la visita de la Legió apaivagarà el ressentiment en el cor dels francesos.

Però, quan Wall Street presenti els seus comptes, la fel sobreixirà dels fetges menys biliosos i les relacions entre el Quai d'Orsay i White House es tornaran a enverinar.

sangoneres, i dubtariem de dir-ne d'una més mal que de l'altra.

L'home hipòcrita és vil per essència i potència, i ara que parlo d'homes hipòcrites, què en direm de les dones?

Encobertes amb llurs gentilesa, són els éssers més hipòcrites de la creació. Llurs llavis, els quals, segon elles, no volen ésser besats i se'n moren de ganes, són llavis que somriuen amb rialles assajades; són capets carregats, no de cervell, no; sinó d'ocellets dels més xisclaires i bellugadissos; són l'escut de la carn i els millors representants de la mentida; són dones... i són els més fermes puntals per a què la gelosia faci de les seves.

Les dones (i no sóc el primer de dir-ho), no tenen cor, ni estimen, encara que a vegades sembla que en tinguin i estimin; es deixen estimar només.

Les paraules aquestes que a favor dels éssers més estimats per tots, i que m'han relliscat sense voler de la ploma, em costaran, segurament una estirada d'orelles, encara que elles compreguin que tinc raó, però, per a no deixar d'ésser dones, no me la vondran donar. En fi, la gelosia la van inventar els homes per culpa de les dones; així és que un home hipòcrita és un gelós, un home sincer també, i la dona a voltes ho vol ésser-ho i ho diu... perquè al fi i al cap bé ha de dir alguna cosa, que per això són dones.

JOAN ROLSELL I ARENA

Després d'un banquet d'upa i de menjar bons talls i beure vi de marca i l'espumós xampany; després del café Moka i un bon cigar de pam. i d'una o dos copetes d'un exquisit conyac, s'escurcen les distàncies, s'acorda el bell pensar, s'aclaren les idees i neix un noble afany d'amor i de concòrdia i de tranquil·litat, que dels ventrells que tresquen s'enfila fins al cap.

L'"Exposició Hostalera" crec que s'ha ben triat els dies que li toquen de rebre els visitants. Jo penso que els fondistes tindran un èxit gran. A la secció de cuina no s'hi cabrà pas mai; a la secció de taula qui sap la gent que hi haurà, perquè tant rics com nyèbits els plauen els bons tallss.

Madrid i Barcelona són el cervell i el braç d'aquesta Espanya nostra que es veu reviscolar. Allà hi haurà Assemblea amb gran solemnitat; ací "Congrés" i festes de l'art de ben menjar. On és que per la pàtria faran millor treball?

FLOK

ACI I ALLÀ

En mig del rebombori que arreu es va aixecant amb ço de l'Assemblea que té d'obrir-se aviat; en mig de les disputes que hi ha als cafès i als bars i fins a les famílies que tenen xicots grans, respecte a les idees dels homes desbancats que als espanyols regiren abans del cop d'Estat, i dels demés que encara no governaren mai, és una cosa bella i d'un efecte gran que hi hagi gent encara que amb gran tranquil·litat treballi i es desvetlli pels nobles ideals d'amor i de cultura, treball i germandat, que ens han de dur un dia la pau universal. No els sabeu veure els homes que suara he senyalat? Doncs, bé, són els fondistes que estan engiponant l'"Exposició Hostalera" que a Montjuich hi haurà. Res hi ha com la manduca i el díger com cal per apropar els pobles i fer-los estimar.

Seny o conservadurisme

El seny, aquests dies, s'ha deixat sentir, tan molestós com la xafogor que ens aclapara. Els homes savis de casa nostra, aprofitant l'oportunitat, han abocat tot llur fel damunt els herois de la nova Irlanda. Han blasmat de llur heroisme dient-los folls; han assassinat un home en el seu terror i tot el món conservador aixeca el dit per assenyalar els herois republicans com a culpables. Nosaltres potser no entendrem en patriotisme, però si el patriotisme vol dir amar i fer digna la terra on s'ha nat, qui estima més a la Irlanda? Cosgrave, amb tot el seu conservadurisme anglès, que és tot el que es pot dir, o De Valera, que vol fer de la seva terra una terra lliure per als homes que hi conviuen, per a què el pelegrí d'ànima neta hi tingui franca acollida? No sé si serem orbs, però la nostra debilitat ha estat el creure que una terra no pot ésser lliure si abans no són lliures els que inspiren la seva llibertat. Anotem, només, una rellicada, entre tantes, del capdavanter del futur diari d'esquerra.

JOSEP CERVELLÓ

EMILI ZOLA

A París, els amics d'Emili Zola volen commemorar el vin-i-cinquè aniversari de la seva mort i el cinquantenari de la publicació d'una de les seves novel·les més famoses: "La taverna".

Amb aquest motiu "Comèdia", el rotatiu de teatres francès, ha obert una enquesta entre alguns escriptors notables, per a saber llur opinió actual sobre Emili Zola.

Creureu que tot son lloances? No és així, tanmateix. Avui el crèdit d'Emili Zola està molt de baixa entre certs escriptors francesos.

Lleó Daudet, el ximple director d'"Action Française", ha dit de Zola que és important des del punt de vista quantitatiu, però que qualitativament conté molt poc.

La Bachilde, escriptora simplement deletèria, i que tot el que no sigui matèria sexual s'escapa a la seva penetració, ha dit, entre altres coses, de l'autor de "La taverna", que els seus estudis de les costums dels obrers són de teatre i que no tenen res de veritat.

Podríem citar, semblants a aquestes, moltes altres opinions adverses al geni de Medan. En el que més coincideixen la majoria dels escriptors consultats, és en afirmar que Emili Zola no té avui cap influència sobre la joventut literària. Doncs, bé, si és així, pitjor per als joves.

Perquè, quin novellista, ni jove ni vell, té avui a França l'alè de l'autor de "La falta de l'abat Mouret"? Qui, com ell, es lliura a la literatura amb la seva vehemència messiànica? Qui té, malgrat els "snobs" cubistes i sobrerrealistes una estètica tan revolucionària com la seva?

En realitat, l'adversió d'alguns escriptors contra Zola no és altra cosa que una manifestació d'enveja col·lectiva. Zola és avui encara el novellista francès que més es ven. I del sepulcre estant, té més influència ell sobre el poble, que tots els altres plegats.

***

No tot, però, en l'enquesta a què alludim han estat blasmes per Emili Zola. Gustau Guiches ha tingut unes paraules vindicatives. Les volem reproduir ací per la seva noblesa i per la seva veritat, també.

Heus-les ací:

"Jo penso que encara que precedida de l'enciclopèdica "Comèdia humana", l'obra de Zola és una de les més revolucionàries i de les més puixants creadores d'energia social que mai hagin sorgit en els annals de la novel·la.

Jo penso que, amb una energia sobirana, l'inventor dels Rougon Macquart ha obert sobre la vida finestres hermèticament closes i enfonsat portes que la hipocresia burgesa havia, fins llavors, condemnat.

Jo penso que la seva obra ha impès a l'escriptor el deure de documentar-se escrupolosament abans d'escriure, i al moralista l'obligació d'enfonsar en la carn i de regirar el vici i el fang i la podridura per desemmascarar-ne el saludable horror.

Jo penso que aquesta obra ha llançat fora de la literatura la hipocresia i la mentida, i fins ha alliberat el llenguatge del fals pudor que l'esterilitzava.

Jo penso que és literàriament i social-

ment immarcescible, ja que ha propagat la passió de la veritat i de la justícia, i fins en la confusa producció actual, artistes i públic estan d'acord per donar llurs sufragis a les obres d'observació sincera, més que a les produccions d'aquests quatre "snobs" neurastènics.

Jo penso que aquesta obra completa les que dominant la novel·la i la poesia del segle anterior fecunden la nostra literatura, i que el nom del seu autor deu ajuntar-se al dels seus gloriosos germans majors, per signar amb ells aquest immortal tríptic: Hugo, Balzac, Zola."

La gelosia, les dones i la hipocresia

ASSAIG

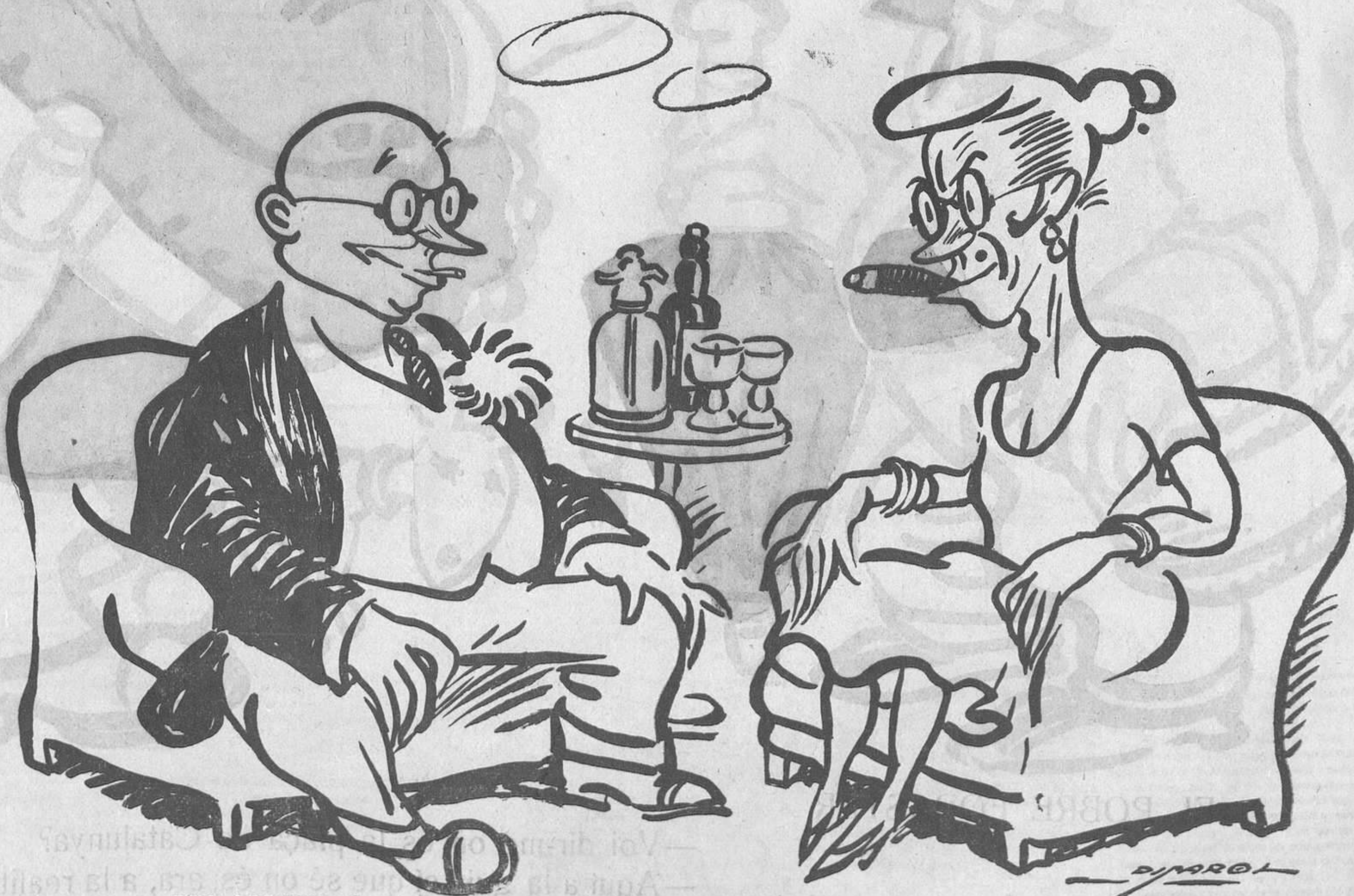
He sentit les unglades de la gelosia dins el fons del cor; m'ha semblat que em queia el fel sobre la nafra viva, i a la boca només hi tenia una amargor forta, la qual ha fet que, amb pocs moments, les meves faccions se'm tornessin dures.

Com fa patir la gelosia!...

Mai no m'ho hauria pensat!

Com un cuc asquerós i ple de punxes, se't passeja triomfant per damunt els teus sentiments, enorgullint-se de fer-te patir, i quasi juraria que somriu amb rialla de conill quan veu que en el cor del qui s'hostatja hi ha fet un mal greu.

La gelosia és com un home hipòcrita, encara que a cop d'ull no ho sembli; tots hem sentit els fiblons d'aquestes dues miserables

LES ORIGINALS

—I vostè, que vol cridar tant l'atenció, no es talla els cabells?
—Oh, és que ara són les que no se'ls tallen les que criden l'atenció.

LES NOVEL·LES DE LA VIDA

El "poli" seductor

Això, naturalment, passa a Nova York, que és una de les ciutats en les que encara hi passen coses.

Veus aquí el fet:

L'esposa de l'industrial metallúrgic—industrial i milionari—, M. John Bache, de Plainfield, desaparegué del domicili conjugal, en companyia d'un "policemen", nomenat Josep Dever, el qual, a causa d'ésser contrafet, era conegut a Plainfield amb el motiu d'"El geperut de Nostra Dona".

Ambdós fugiren en un magnífic automòvil, propietat de Mr. Bache, i, demés, per al viatge, l'infidel esposa s'emportà 1.800 dòlars que tregué d'un Banc local utilitzant un xec que li havia entregat el marit per a despeses domèstiques.

Per si amb els 1.800 dòlars no n'hi havia prou s'emportà també les seves joies que, segons diuen, valen una fortuna.

Quan el marit tornà de l'oficina es trobà amb la consegüent trifulga i el consegüent disgust.

Una serventa li entregà una lletra de la muller, en la que aquesta li deia que fugia de Plainfield perquè la vida li semblava molt avorrida, i que, com a company de viatge, s'emportava un amable camarada.

Finia la lletra amb la recomanació de que tingues cura del seu fill, que està internat en un col·legi particular.

El policia Josep Dever, malgrat ésser geperut, tenia un gran *cartel* entre l'element femení de Plainfield i comptava en el seu haver de don Joan nombroses víctimes. Es casat i pocs dies abans de fugir amb la senyora Bache, la seva muller havia tingut una criatura i es trobava sense el que es diu un centim.

Aquest matrimoni—no el del policia, sinó el del milionari—portava dotze anys de bonança i semblaven feliços.

L'enganyat marit, així que s'enterà de la fugida de la seva dona, demanà el divorci al mateix temps que presentava una denúncia per furt.

El policia Dever i la senyora Bache han viscut fins ara amb els diners i el producte de les joies que ella s'emportà del domicili conjugal.

Quan es trobaren sense un centim, Dever l'abandonà, deixant-la en penyora en un Hotel de Columbus, que és on ha estat detinguda.

La senyora Bache sembla que no està penedida. Diu que durant aquests mesos s'ha divertit més que en tota la seva vida passada.

Quina barra!

PARAULES AL VENT

L'AMIC I JO

L'amic.—Em vols escriure una carta?

Jo.—Sí, home, amb molt de gust. No saps escriure tu?

L'amic.—No en sé gaire i tu ho faràs millor.

Jo.—Res. A qui la dirigim?

L'amic (tornant-se vermell).—A la meua promesa.

Jo.—Com! a la teua promesa, dius! No saps escriure a la teua promesa?

L'amic (entre sorprès i avergonyit).—Home, tu en sabràs més.

Jo.—Però, és que no saps dir-li que l'estimes; que estàs trist vivint allunyat d'ella; que enyores els seus sulls, el seu somriure, l'harmonia de la seva veu; que la teua ànima s'emmalalteix sense ella; que ella, en fi, és el tot de la teua vida...?

L'amic (somriu vergonyosament, i replica després una mica contrariat).—Es que no vols fer-ho?

Jo.—No em comprens. No és que no vulgui, m'estranya solament. Si jo fos la teua promesa, l'exigiria les cartes escrites per tu; que em diguessis coses pensades per tu, per tu sol. No estaria contenta si fossin escrites per un altre; perquè un altre no pot ésser mai tu mateix, saps? i jo l'estimaria a tu, tot el que fos teu; tant se m'endonaria si no les escrivissis tant bé com ho podria fer un altre; jo no veuria en el paper més que coses teves, ben teves, que me les diries tu tal com les sentiries. Em comprens?

Oda a l'home cansat

*Vina sobre el meu pit que Déu traspals,
home cansat, muscle atuit, crani recuit del sol,
cara llaurada que la suor inunda
amb tocs de bronze com el cap d'un déu,
tu, l'ensinistrador de la matèria,
fita de carn enmig del foc, el soterrani i la intempèrie,
treballador, gran germà meu.*

*No sé dir si és el sol qui a tu et desperta
i al cap del teu jornal et mena a joc,
o ets tu l'auriga ferm que en la deserta
matinada reprèn la brida i crides: "Au!"
als seus cavalls de flama
i tu qui a l'hora baixa el fas tornar al seu cau.*

*Jo, almenys, sento el teu palp de dia i nit.
Només són meus a mitges la casa i el vestit,
la llum que m'aclareix la lectura o el drama,
el vehicle que em porta, i àdhuc la joia que m'inflama
en tot hi ha la mà teva, benedicció d'humil.
Tu ets l'or del meu anell i el blanc del meu llençol de fil.*

*Perquè a força de sang alces palaus
i ets u amb els elements, i poc cas te n'és fet.
Vull ésser ton deixeble i germà teu, perquè
l'alt capataç em polsa els nervis i m'escurta l'alè.
Germà pròdig, company en el nequit,
som el pols glatidor d'un ésser infinit.*

*Però tu no tens pas l'orgull del solitari.
La colla, el cop de muscle per al company que sua,
marcaren sa grandesa damunt ta sina nua
i en el deix avespat de ta cançó.
El teu orgull és ample, com ho és l'horitzó,
estadi lluminós dels teus jorns d'atleta,
germà de tants germans, home manat, ànima neta.*

*Gloriosa és ma veu per tal com t'ha lloat;
tant debò el teu caliu fongués en ella el tel
que, de cantar blancies, l'aflaqueix o l'esquerria.*

*I tu, si a cops la Idea o la Necessitat
se't juguen a matar damunt la pobre terra,
endavant, germà meu: a la vida, a la lluita, al treball!
No cal conquistar Troia per cantar un dia al cel
en el lloc dels herois, amb la veu d'or del gall.*

JOSEP LLEONART.

L'amic (una mica confós).—Sí; però...
Jo (mullant la ploma i disposant-se a escriure).—Res, no en parlem més.
El seu nom?

A. GALLART

El temps

Com suposem que les notes de l'observatori els interessaran, podem assegurar-los que el passat dia 21 d'agost va nevar copiosament a Nova York, cosa que no havia passat mai en semblant època.

A tot el litoral del canal de la Mànega segueixen les tempestes.

Al Roine plou d'una manera que fa fredat.

A Suïssa diu que encara plou més que al Roine.

A Dinamarca es queixen de que aquest és l'estiu més humit que havien vist mai.

A Sibèria el vent destrueix 22 pobles.

A tot arreu fa molt mal temps.

A Hongria

A Budapest, el secretari d'Estat del Departament de Previsió social ha declarat que, no obstant les recriminacions dels elements interessats, el Govern prosseguirà la seva campanya per a aconseguir l'abaratiment dels articles de primera necessitat.

Han indicat que els obrers percebeixen avui d'un 30 a un 40 per 100 menys de la quantitat necessària per atendre a un mínim de despeses, i que prop del 80 per 100 de la població de Budapest són persones que tenen sous fixes o pertanyen a la classe obrera, les condicions de vida dels quals han d'ésser necessàriament millorades.

Digué, ademés, que el Govern no pensa adoptar mesures vexatòries per als productors, però que, en interès de tots, procurarà per tots els mitjans de que disposa obtenir una rebaixa general en el preu dels articles indispensables.

Això és portar-se com cal.

7 D'OCTUBRE
DIA DEL LLIBRE

Tots els compradors tindran un 10 per 100 de descompte

Els autors, Lluïsa Denis de Rusiñol, Santiago Rusiñol, Pere Corominas, Ignasi Iglesias, Juli Vallmitjana, Lluís Capdevila, Francesc Madrid, A. Vidal i Planas i Angel S. ambllancat, signaran les seves obres a tot comprador que les sol·liciti; així és, que a més d'obtenir un 10 per 100, tindran l'autògraf de l'autor

LLIBRERIA ANTONI LOPEZ - Rambla del Mig, 20

La temptació

Un conegut rendista barceloní constata que el seu criat es fumava els seus cigars. L'endemà, a l'hora del dinar, quan hi havia el criat al davant, digué a la seva muller.

—Deixo de fumar. He notat que no em va gens bé. Reservo la caixa de "Coronas" que vaig comprar ahir als meus invitats.

Vuit dies més tard, mirà la seva caixa. Hi mancaven exactament vuit cigars. En aquell moment entrava el criat. El senyor es girà, furiós, per a renyar-lo.

Però el criat, adonant-se'n, li digué somrient:

—El senyor no ha pogut resistir la temptació.

Les mises tenen preu

Les mises tenen preu, com les localitats d'un teatre.

A aquest efecte un bisbe ha publicat una *pastoral*—que està bé això de la *pastoral*, tractant-se d'un ramat de bens—dient que el preu serà de 5, 4 i 3 pessetes.

I el que no pugui pagar aquestes pessetes, que perdi l'ànima o la doni al dimoni. Molt cristià! Molt edificant!

Què hi hi diria Jesús, tot amor i caritat, si ressuscitava?

Un que anava per feina

Un detingut anomenat Marsten, que compleix condemna en una presó del Columbus (Ohio), ha confessat que incendià disset esglésies catòliques al Canadà.

A Itàlia, l'aviador anglès Kinkead ha fet una velocitat de 453 quilòmetres.

A veure si prohibeixen els raids i ara ve la dèria de batre "records" de velocitat.

Als Estats Units s'han fet les proves d'un paracaigudes. Les ha fet el Govern. Naturalment, són els mariners els qui han hagut de llançar-s'hi; gent manada d'obeir. Sortosament, totes les proves anaren bé.

A la U. P. de San Sebastià han estat expulsades set persones molt significades.

El general Sanjurjo ha dit que a primers de "any vinent seran repatriats tots els soldats que hi han al Marroc.

La pau, doncs, es completa. La campanya espanyola no podia ésser ja més eficaç.

El cap del Govern ha dit que la S. de N. no ha fet res, i un dels motius pels quals Espanya se n'ha separat és perquè no s'ocupa dels problemes de cultura, indústria i de tots aquells altres fonamentals de la vida interior dels pobles.

Aquest és només un dels motius, és clar.

Xiang-Kai-Sek, el general xinès, es vol casar amb la senyora Mayling Soong, germana de la muller de Sun Yat Sen, escriptora.

Xiang-Kai-Sek, un cop casat, vol anar a donar la volta al món.

Fa bé. Ens sembla que l'enredada revolució xinesa no pot provar a ningú.

Si Xiang-Kai-Sek ve a Barcelona quedarà satisfet, n'estem segurs, de l'estat de les Rambles i de la Plaça de Catalunya.

A la Costa Brava, prop de la frontera italiana s'han registrat dos actes de "sabotatge" contra trens.

Una explosió tallà la via moments abans de passar-hi un tren que conduïa la legió americana. A la Bocca, al moment d'anar a marxar un tren, es trobà a la via una grossa bomba.

S'acusa els comunistes i anarquistes. Cal anar en compte; sembla que l'acusació no és prou fonamentada.

Sien qui sien els autors, cal protestar d'aquests actes.

A Valls, la inauguració de la Cooperativa Elèctrica s'ha celebrat amb gran entusiasme, i amb moltes il·luminacions. Una veritable festa de la llum!

Es encoratjador l'exemple d'aquesta ciutat del camp, que amb el seu gest senzill ha sabut alliberar-se de l'exploitació de les Companyies alienes.

Això és patriotisme ben entès i no les altres "mandàngues".

El corresponal del "Diario de Barcelona" diu que el cap del Govern no s'explica la repulsió dels elements de l'esquerra a figurar al nou organisme i que tractarà de convèncer-los de la inoportunitat de la seva actitud.

Serà potser una manera indirecta d'innovar nos de quins són o no elements d'esquerra.

MIRANT AL MON

LA GRAN PARADA

Heus ací els legionaris americans de la gran guerra desfilant pels Camps Elisis de Lutècia

Un cicló ha causat més de 5.000 morts a la Xina.

Entre la guerra i els elements, estan ben frescos els pobres xinesos!

Es creença general que l'esclavatge és abolit temps ha, en tot el món. Doncs no és així, tanmateix. Al protectorat anglès de Sierra-Leona, a l'Àfrica oriental, l'esclavatge existeix encara. I no en petit nombre. Es calcula que hi ha uns 3.000.000 d'esclaus.

Ara, però, el primer de gener, sembla que allí l'esclavitut serà abolida. Segons la nova llei, els esclaus no tindran existència legal al protectorat, és a dir, que els propietaris d'aquests desgraciats no podran demanar ajuda de la llei contra els que se'ls escapin.

La crònica roja dels accidents i atropells automobilístics és cada dia més llarga. Aquesta setmana ha estat particularment tràgica.

Quan es preocuparan seriosament les autoritats d'impedir les velocitats excessives i de castigar els xòfers que les portin?

Es diu que el president de la Societat de les Nacions té intenció de proposar a l'Assemblea la construcció d'un nou i grandios palau per a Seu de la Societat.

Adéu la pau del món! Tot se n'anirà amb faganes!

A Múrcia, La Cierva va ésser derrotat per Marcellí Domingo en les eleccions de la presidència a uns Jocs Florals.

Marcellí, ultra ésser un polític molt més sincer que el cacic de Múrcia, és un escriptor vibrant, cosa que La Cierva no ha estat mai.

Marcellí Domingo, en qüestió d'eleccions, pot estar segur que triomfarà sempre de La Cierva.

Almenys si el poble és l'elector.

Heus ací dos fragments del discurs que en els esmentats Jocs Florals ha pronunciat l'exdiputat per Tortosa:

"No volem ésser nacionalistes de la nació real per damunt de tot, sinó forjadors de la nació ideal. Quan aquesta nació ideal es perdi, caldrà ésser rebel. La rebeldia és l'essència de l'esperit."

I, encara, en acabar: "Penseu que les nacions no desapareixen per la tirania dels prínceps, ans per la indiferència dels homes."

Imagineu-vos, en canvi, els revinclements que hauria fet La Cierva si arriba a poder parlar d'ell!

A Copenhaguen el Govern té el propòsit de donar forma a un projecte de segur nacional a favor de la invalidesa, determinada per la vellesa, instituint una contribució que pagarien tots els ciutadans fins als quaranta anys.

El mestre Amadeu Vives ha parlat de la crisi del teatre líric a Espanya.

"En part—ha dit—la culpa la tenen els governs espanyols que no s'han donat compte encara de què la música és també una manifestació de la cultura d'un poble. Els governs han tractat sempre la música a puntades de peu."

En virtut de la divisió de Palma en dues províncies, el Govern aprofitarà la necessitat de cobrir el nou Govern civil de Les Palmes per a disposar una nova combinació de governadors.

Catalunya flamenca: A Olot es fan "toros", A Ripoll es fan "toros". A Tarragona es fan "toros". A Sabadell, l'òrgan de la "Unió Patriòtica".

preconitza la creació d'una escola de tauromàquia.

La "regeneració nacional" és un fet.

França donarà els passaports a M. Rakowski?

Heus ací el judici contundent de "La Volonté":

"Si per obtenir la marxa d'un representant estranger, n'hi ha prou amb calumniar-lo o amb injuriar-lo per mitjà de mitja dotzena de diaris, no hi ha diplomàcia ni tan sols de pau possible."

Als Estats Units moriren dotze persones de l'emoció, mentre seguïen per ràdio els incidents del combat Tunney-Dempsey.

Això és l'excés de civilització.

Prop de Bombay un tigre s'emportà un vailet de deu anys. La gent del poblat van fer una batuda, i van retrobar el noi completament il·lès, a la vora d'un estany.

Tanmateix, l'infant hauria viscut segurament millor amb la bèstia que amb els homes. Recordeu la història de Mogli.

Un terrible tifó ha devastat les costes de Yeung-Kong en una extensió de 250 quilòmetres. Hi han hagut 5.000 morts i 20.000 habitacions destruïdes.

Entre tifons, guerres civils i generals xinesos, aviat no quedarà ni rastre de la Xina.

"Azorin", el limfàtic "Azorin", el panagrista de La Cierva, ha perdut el cap. La prova ara és definitiva. Després de fracassar amb els seus assaigs de comèdia d'una manera sorollosa, ara s'ha aplegat, per a fer-ho millor, amb un altre autor.

No dirieu amb qui? Amb Muñoz Seca.

Paulí Uzcudun boxejarà a Mèxic el dia 7 d'octubre.

El mateix dia que celebrarem aquí la festa del Llibre.

Es per a compensar.

"El Sol" és un dels diaris que més extensió vol tenir per a la premsa provinciana. Tanmateix, de vegades, sense voler la posa en ridícul. En la secció d'extractes, diu, per exemple:

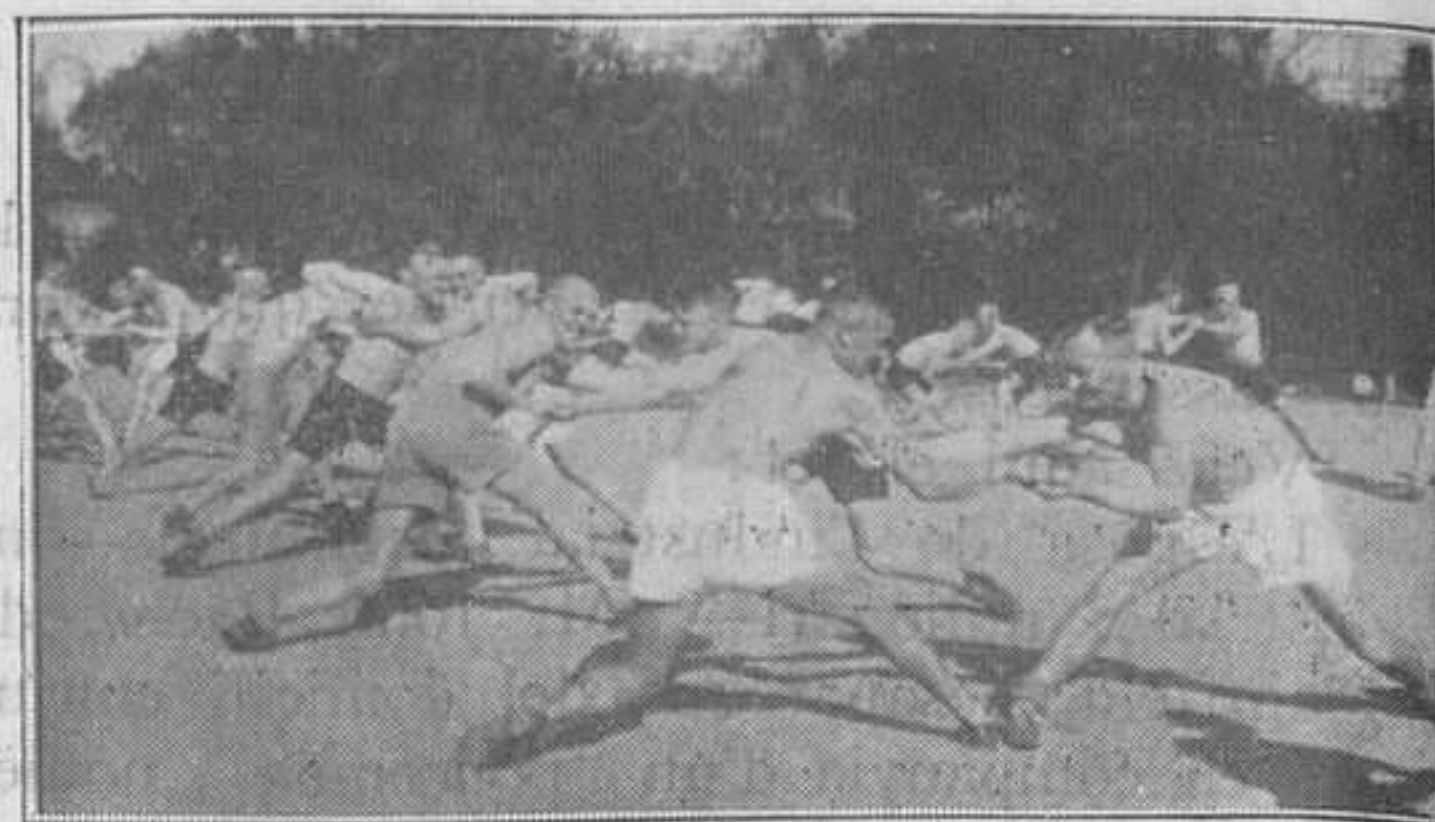
"La Voz", de Córdoba, dice que hay que evitar el peligro de los perros vagabundos."

Araquistain és un dels pocs escriptors espanyols que no tenen pa a l'ull, i que sempre li ha agradat parlar clar. Ara acaba d'arribar d'Amèrica, i heus ací les primeres declaracions que ha fet:

"La qüestió religiosa—ha dit—no és més que una vaga eclesiàstica. No és que l'Estat mexicà impedeixi celebrar els cultes, sinó que ells no els volen celebrar per no sotmetre'ls a les lleis."

Bé, el de sempre!

MIRANT AL MON

AL PAIS DE LA KULTURA

A Berlín, la policia s'entrena en la boxa

A LA RUSSIA ROJA

Els jutges de la Txeca, que han condemnat a trenta sis espies

ELS MISTERIOSOS SECRETS DEL FAQUIRISME

A Londres, els metges, estranyadíssims, estudien els casos diversos i meravellosos del faquirisme

A Roma s'ha publicat una nota oficial negant que fossin certes les informacions d'alguns diaris, segons les quals han ocorregut disturbis a Itàlia, provocats pels camperols i obrers, en protesta contra l'encariment de la vida.

Ja ho sabem. Itàlia és dels països on tot va bé. Oficialment, almenys.

Per ordre governativa ha estat clausurat l'Orfeó Capsanenc, del poble de Capsanes.

A Almeria el governador ha imposat deu dies de suspensió a "El Diario de Almeria" i a més una multa per no haver complimentat ordres de la censura.

A Clichy s'ha celebrat en protesta de la desfilada de la legió americana a París, una manifestació organitzada pel Municipi comunista.

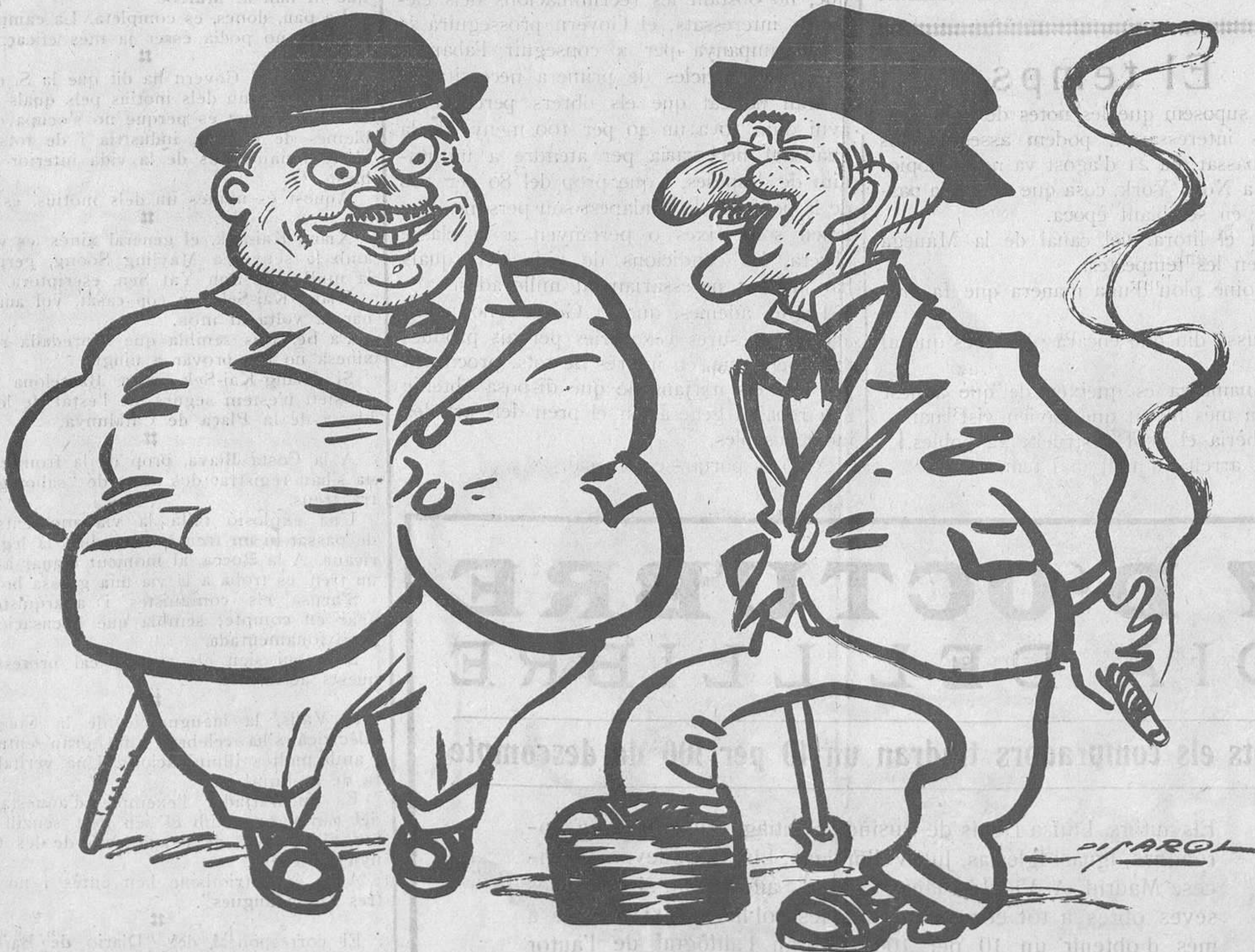
Durant la manifestació fou inaugurada una làpida, donant els noms de Sacco i Vanzetti a una de les places de la població.

Roca: Els afers purament locals de cada poble no poden interessar al conjunt de lectors de LA CAMPANA.—E. P.: Encara que volguéssim publicar els vostres versos, no podríem.—Jacob: Ben pensat; però mal escrit. No us podem complaure.—N. V.: Sou molt impacient. Us havíem contestat des de "L'Esquella". Els vostres treballs no són publicables. El sagell poden passar-lo a recollir per la nostra Administració. Compreneu que no podem establir, amb els nostres col·laboradors espontanis, altres relacions que les que sostenim d'aquesta secció estant.

EL PRESENT NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Imprenta La Campana i L'Esquella: Olm, 8, Barcelona

ENTRE COMPANYS

—I, doncs, senyor comte, com va?
—Jo, com sempre, haig de fer la carrera a pe coix.